

บันทึก

เรื่อง การสิ้นสุดสมาชิกภาพแห่งสมาชิกสภาจังหวัด (ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๔๘ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๔๒)

กรมการปกครองมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๔๑๒/๑๙๕๖๓ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๓๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยจังหวัดสกลนครได้รายงานกระทรวงมหาดไทยว่า ศาลจังหวัดสกลนครได้มีคำพิพากษาให้จำคุกนายเก่ง ผาอินทร์ สมาชิกสภาจังหวัดเขตอำเภอวานรนิวาส ฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครอง เป็นเวลา ๘ ปี ขณะนี้อยู่ในระหว่างอุทธรณ์คำพิพากษาและศาลไม่อนุญาตให้ประกันตัวในระหว่างอุทธรณ์ ทำให้เกิดปัญหาว่าสมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดของบุคคลดังกล่าวจะสิ้นสุดเมื่อใด โดยจังหวัดสกลนครมีความเห็นว่าสมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดจะสิ้นสุดลงก็ต่อเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากเห็นว่ามาตรา ๒๐ (๘)^๑ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๔๒ หมายความว่าบุคคลที่จะมาสมัครเป็นสมาชิกสภาจังหวัดเท่านั้น ไม่น่าจะมีผลบังคับกับบุคคลที่เป็นสมาชิกสภาจังหวัดแล้ว จังหวัดสกลนครจึงหารือว่าความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของทางราชการ สมควรวินิจฉัยให้แน่ชัดเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป จึงขอหารือดังนี้

๑. ตามมาตรา ๑๒ (๔)^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

^๑พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๓

มาตรา ๒๐ ผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง คือ

๑.ล๑

๑.ล๑

(๔) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไป โดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

๑.ล๑

๑.ล๑

(๘) ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายให้จำคุก และถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งนั้น

^๒พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๙

มาตรา ๑๒ สมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดย่อมสิ้นสุดลงเมื่อ

พ.ศ.๒๕๔๘ บัญญัติว่า สมาชิกภาพแห่งสมาชิกสภาจังหวัดจะสิ้นสุดลงเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ สอบสวนและสั่งให้ออก โดยปรากฏว่าต่อมาเป็นผู้ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือ ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง สมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๔๒ บัญญัติลักษณะบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับ เลือกตั้งคือ ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของ ศาลหรือคำสั่งนั้น คำพิพากษาหรือคำสั่งในกรณีดังกล่าวจะต้องถึงที่สุดหรือไม่

๒. ความตามมาตรา ๒๐ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภา จังหวัดที่กล่าวข้างต้นนั้น จะใช้บังคับและมีผลถึงบุคคลที่เป็นสมาชิกสภาจังหวัดแล้วด้วยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) ได้พิจารณา ปัญหาข้อหารือดังกล่าวกับได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) แล้ว เห็นว่า ตามข้อหารือของกรมการปกครอง มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ๒ ประเด็น คือ

๑. คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายที่ให้จำคุกบุคคลอันจะทำให้บุคคล ดังกล่าวตกเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ตามมาตรา ๒๐ (๘)^๑ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดฯ นั้น จะต้องเป็นคำพิพากษาหรือ คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายที่ถึงที่สุดแล้ว หรือไม่

๒. ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง สมาชิกสภาจังหวัดฯ มีผลใช้บังคับแก่ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดแล้วด้วยหรือไม่

ประเด็นที่หนึ่ง มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๓ ได้กำหนด ลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดไว้หลายประการ ซึ่งใน (๘) ของมาตรา ๒๐ ดังกล่าว ได้กำหนดกรณีของผู้ที่ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้ จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือคำสั่งนั้น เป็นลักษณะต้องห้ามของการใช้สิทธิสมัคร รับเลือกตั้งด้วย ตามข้อหารือของกรมการปกครองที่ว่า คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ชอบด้วย กฎหมายนั้น จะต้องเป็นคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดแล้วหรือไม่นั้น พระราชบัญญัติการ เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดฯมิได้กำหนดไว้โดยชัดแจ้ง ดังนั้น จึงเห็นควรเทียบเคียงกับบท กฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาต่าง ๆ ทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศว่า บทกฎหมายดังกล่าวได้มีบทบัญญัติในเรื่องนี้หรือไม่ อย่างไร

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ (มาตรา ๙๖)^๒พระราช

๑ล๑

๑ล๑

(๕) ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบสวนแล้วสั่งให้ออก โดยปรากฏว่าต่อมาเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ของผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด หรือ

๑ล๑

๑ล๑

^๑โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๒รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

บัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘ (มาตรา ๑๖)^๕และพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๒๓ (มาตรา ๒๑)^๖ ได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาเทศบาล ไว้ในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ที่จะใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งจะต้องไม่เป็นผู้ที่ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งนั้น แต่อย่างไรก็ตาม แม้บทกฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้จะกำหนดลักษณะต้องห้ามไว้ทำนองเดียวกัน แต่กรณีที่จะถือว่าสมาชิกภาพของบุคคลดังกล่าวต้องสิ้นสุดลงเพราะเหตุมีลักษณะต้องห้ามนั้น บทกฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้ได้กำหนดแตกต่างกันเป็น ๒ แนวทางกล่าวคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ (มาตรา ๑๐๓)^๗ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘ (มาตรา ๒๓)^๘ ได้กำหนดให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทน

มาตรา ๙๖ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง คือ

๑ล๑

๑ล๑

(๔) ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายให้จำคุก และถูกคุมขังอยู่โดยกฎหมายของศาลหรือโดยคำสั่งนั้น

๑ล๑

๑ล๑

^๕พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘

มาตรา ๑๖ บุคคลผู้มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร คือ

๑ล๑

๑ล๑

(๔) ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายให้จำคุก และถูกคุมขังโดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายนั้น

๑ล๑

๑ล๑

^๖พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๒แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ(ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๒๓

มาตรา ๒๑ ผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง คือ

๑ล๑

๑ล๑

(๙) ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายให้จำคุก และถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งนั้น

๑ล๑

๑ล๑

^๗รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

มาตรา ๑๐๓ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ

๑ล๑

๑ล๑

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามที่ปฏิบัติไว้ในมาตรา ๙๖ (๑) (๒) (๓) (๖) หรือ (๗)

๑ล๑

๑ล๑

(๑) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

^๘พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘

ราษฎรและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ต้องสิ้นสุดลงหากสมาชิกดังกล่าวถูกจำกัดโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ทั้งนี้ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษจากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นว่า การสิ้นสุดของสมาชิกภาพในกรณีนั้นจะต้องเป็นกรณีที่บุคคลดังกล่าวถูกจำกัดโดยคำพิพากษาที่ถึงที่สุดเท่านั้น เพราะหากบุคคลดังกล่าวแม้จะต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลนั้นซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งก็ตาม แต่บุคคลนั้นก็ยังไม่ใช่สมาชิกภาพของตนเองต้องสิ้นสุดลงแต่อย่างใด ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติตามมาตรา ๑๐๓ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฯ และมาตรา ๒๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครฯ ที่ได้บัญญัติยกเว้นกรณีของผู้ที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลไว้ ดังนั้น ในกรณีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกภาพของสมาชิกดังกล่าวจะสิ้นสุดลงต่อเมื่อสมาชิกนั้นถูกจำกัดโดยคำพิพากษาที่ถึงที่สุดเท่านั้น

ส่วนพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๔๙๙ (มาตรา ๑๙)^๙ ได้กำหนดให้สมาชิกภาพแห่งสมาชิกสภาเทศบาลย่อมสิ้นสุดลงเมื่อสมาชิกดังกล่าวมีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล^{๑๐} ดังนั้น หากสมาชิกสภาเทศบาลผู้ใดต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งนั้นแล้ว สมาชิกภาพแห่งสมาชิกดังกล่าวย่อมสิ้นสุดลง เพราะพระราชบัญญัติเทศบาลฯมิได้กำหนดเป็นข้อยกเว้นหรือกำหนดว่าจะต้องเป็นคำพิพากษาที่ถึงที่สุดดังเช่นกรณีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภากรุงเทพมหานครแต่อย่างใด กรณีจึงแตกต่างกับ

มาตรา ๒๓ สมาชิกภาพของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครสิ้นสุดลงด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

๑ล๑ ๑ล๑

(๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๑๖(๕)

๑ล๑ ๑ล๑

(๖) ถูกจำกัดโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๑ล๑ ๑ล๑

^๙พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๔๙๙

มาตรา ๑๙ สมาชิกภาพแห่งสภาเทศบาลย่อมสิ้นสุดลงเมื่อ

๑ล๑ ๑ล๑

(๕) ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

๑ล๑ ๑ล๑

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๖)

กรณีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภากรุงเทพมหานครซึ่งจะสิ้นสุดลงเฉพาะเมื่อถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดเท่านั้น

สำหรับกรณีของสมาชิกสภาจังหวัดตามข้อหาหรือของกรรมการปกครองนั้น เมื่อมาตรา ๒๐ (๘)^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดพุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๓ ได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดไว้ประการหนึ่งว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งต้องไม่เป็นผู้ที่ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขบถด้วยกฎหมายให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งนั้น และมาตรา ๑๒ (๔)^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๙๙ ได้กำหนดกรณีสมาชิกสภาภาพแห่งสมาชิกสภาจังหวัดต้องสิ้นสุดไว้ประการหนึ่งว่า เป็นผู้ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ดังนั้น กรณีจึงเป็นในทำนองเดียวกับกรณีของสมาชิกสภาเทศบาล กล่าวคือ สมาชิกสภาจังหวัดผู้ใดหากต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขบถด้วยกฎหมายให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งนั้นแล้ว สมาชิกภาพแห่งสมาชิกสภาจังหวัดผู้นั้นย่อมสิ้นสุดลงโดยมีต้องเป็นคำพิพากษาถึงที่สุด

โดยสรุป คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) เห็นว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขบถด้วยกฎหมายที่ให้จำคุกบุคคลอื่นจะทำให้บุคคลดังกล่าวตกเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดตามมาตรา ๒๐ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดฯ นั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขบถด้วยกฎหมายถึงที่สุด

ประเด็นที่สอง มาตรา ๑๒ (๔)^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๙๙ ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า สมาชิกภาพแห่งสมาชิกสภาจังหวัดย่อมสิ้นสุดลงเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบสวนแล้วและสั่งให้ออกเนื่องจากมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด^{๑๔} ลักษณะต้องห้ามในกรณีดังกล่าวนี้จึงใช้ทั้งในกรณีขณะสมัครรับเลือกตั้งและหลังจากได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดแล้ว กล่าวคือ บุคคลใดแม้ในขณะสมัครรับเลือกตั้งไม่ปรากฏว่ามีลักษณะเป็นบุคคลต้องห้ามตามมาตรา ๒๐ (๘)^{๑๕} แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๒๓ แต่ต่อมาเมื่อได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดแล้ว ปรากฏว่าเป็นบุคคลต้องห้ามดังกล่าว สมาชิกภาพของบุคคลนั้นย่อมสิ้นสุดลง ดังได้กล่าวไว้ในประเด็นที่หนึ่งแล้ว

โดยสรุป คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) เห็นว่า

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^{๑๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^{๑๔}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^{๑๕}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

ความตามมาตรา ๒๐ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดฯ มีผลใช้บังคับแก่บุคคลที่เป็นสมาชิกสภาจังหวัดแล้วด้วย

(ลงชื่อ) อมร จันทรสุมบูรณ์
(นายอมร จันทรสุมบูรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๓๒